

Drömmaren

Av Stig-Arne Sköldberg

Jag är nog ingen Don Juan,
det ska ingen tro.
Det händer jag går ut ibland,
att stilla min oro.
Få träffa en kvinna som är som jag,
ful och lite fet.
Jag väntar ännu på denna dag,
det vore någonting det.

Längtan är den ensammes lott,
att inte kunna nå
det som alla andra fått,
ska det vara så?
Jag längtar till en trogen vän,
att vandra hand i hand.
Och fullständigt få ge mig hän,
det drömmer jag ibland.

I drömmen är jag stor och stark,
en riktig karlaktör.
Jag tjuvar flickor i Folkets Park,
jag deras blickar har.
När orkestern spelar upp till dans,
jag svävar som en gud.
Som om inget annat fanns,
vi dansar hud mot hud.

Men just som drömmar är som bäst,
jag ständigt vaknar upp.
I drömmens värld jag varit gäst,
och stoltserat som en tupp.
Verkligheten kommer ikapp,
fast den ibland syns grå,
och livets nödortf är rätt knapp,
så lever jag ändå.